

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 1460-03-20 נתניהו נ' גנסיה ואח'

בפני כבוד השופטת מוריה צ'רקה

תובעת שרה נתניהו
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר יוסי כהן

נגד

נתבעות 1. סילבי גנסיה
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר שמשון

2. מוריה שירותי ניקיון אחזקה ושמירה בע"מ (פורמלי)

החלטה

1 בין התובעת לנתבעת מתנהל הליך בבית הדין לעבודה. האם יש מקום לנהל ההליך שבפני במקביל
2 להליך התלוי ועומד? בשאלה זו נרחיב להלן.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

4 1. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת") הועסקה על ידי הנתבעת הפורמאלית כעובדת במעון ראש
5 הממשלה (להלן: "המעון"). התובעת היא רעיית מי שהיה ראש הממשלה בתקופת
6 העסקתה של הנתבעת במעון.

7 2. ביום 23.12.19 התנהל דיון בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים בתביעה של עובדת אחרת
8 במעון, הגב' שירה רבן, כנגד התובעת. בערבו של אותו היום שודרה במהדורת החדשות של
9 ערוץ 2 שיחה טלפונית של הנתבעת עם כתבת החדשות, הגב' דנה וייס. על פי דברי הפתיח
10 של הכתבת, השיחה נערכה ביוזמת הנתבעת "אחרי שהיא שומעת ששרה נתניהו אומרת
11 את שמה בעדות ואומרת שהיא שקרנית וגם היא שתולה...". על פי תמליל השיחה שצורף
12 לכתב התביעה, נשמעה הנתבעת מתארת מספר אירועים שאירעו לטענתה במהלך עבודתה
13 במעון (ר' נספח 5 לכתב התביעה). לטענת התובעת, התיאור נועד להשפילה ולבזותה, ונעשה
14 תוך פגיעה בפרטיותה.

15 3. כעבור כחודשיים, הגישה הנתבעת לבית הדין לעבודה תביעה כנגד התובעת וכנגד נתבעים
16 אחרים (סע"ש 4819-03-20). כחלק מתביעתה, העלתה הנתבעת, בין היתר, את הטענות
17 אותן השמיעה במסגרת הפרסום הראשון. תביעה זו עודנה מתבררת בפני בית הדין האזורי
18 לעבודה בירושלים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 1460-03-20 נתניהו נ' גנסייה ואח'

4. ביום 26.2.2020, פורסמה במהדורת החדשות של ערוץ 2 ידיעה בדבר התביעה שהגישה
הנתבעת והטענות המועלות בה.

5. לטענת התובעת, שני הפרסומים שהוזכרו לעיל פגעו בשמה הטוב, ועל כן מהווים עוולה
אזרחית על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן ולשם קיצור: "חוק איסור
לשון הרע"). בנוסף, טוענת התובעת, שהפרסומים פגעו בפרטיותה ועל כן מהווים עוולה על
פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן ולשם קיצור: "חוק הגנת הפרטיות").

6. הנתבעת 1 אינה מכחישה את הפרסומים, אולם טוענת שחלות עליהם מספר הגנות
הקבועות בחוק איסור לשון הרע, בהן גם (אך לא רק) הגנת אמת בפרסום, וכי אינם מזכים
בפיצוי בגין פגיעה בפרטיות.

7. במהלך ישיבת קדם המשפט הראשונה שהתקיימה בפני ביום 14.10.21, ביקשתי מהצדדים
להתייחס לשאלת הסמכות העניינית לדון בתביעה, ולאפשרות לעכב ההליך בשל קיומו של
הליך תלוי ועומד המתברר בבית הדין לעבודה. לאחר ששמעתי את עמדת הצדדים בשתי
השאלות, ולאחר שניתנה להם הזדמנות להשלים טענותיהם בכתב, הגיעה העת להכריע
בשתי השאלות המקדמיות האמורות.

הסמכות לדון בתביעה מכח חוק איסור לשון הרע

8. התובעת מכחישה קיומם של יחסי עובד-מעסיק בינה לבין הנתבעת, ועל כן טוענת
שהסמכות לדון בתביעתה מסורה לבית משפט זה. אף הנתבעת, שטוענת להתקיימותם של
יחסי עובד-מעסיק, טוענת שבית משפט זה מוסמך לדון בתביעה. יחד עם זאת, וכיוון
שהסמכת הצדדים אינה יכולה להקנות לבית משפט סמכות עניינית לדון בעניינים
שהמחוקק לא הסמיך אותו לדון בהם, יש לבחון מהי הערכאה המוסמכת לברר התביעה
בגין לשון הרע.

9. ס' 24(א) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969 (להלן: "חוק ביה"ד לעבודה") עוסק
בסמכותו הייחודית של בית הדין האזורי לעבודה, וסעיף קטן (ד1) בו קובע את הסמכות
הייחודית לדון בתביעות מכח חוק איסור לשון הרע:

"(ד1) בתובענה של עובד... או של מעסיק או נושא משרה אצלו נגד עובד...,
בקשר ליחסי עבודה, שעילתה עוולה אזרחית לפי חוק איסור לשון הרע,
התשכ"ה-1965; לעניין זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד... ממונה על
העובד ופקיד האחראי מטעם התאגיד על תחום זכויות עובדים;" (הדגשה שלי
– מ.צ.).

במילים אחרות, חוק בית הדין לעבודה קובע את סמכותו הייחודית של בית הדין האזורי
לעבודה לדון בתביעות שעילתן בחוק איסור לשון הרע הן במקרים בהם קיימים בין
הצדדים יחסי עובד – מעסיק, והן בהעדר יחסי עובד-מעסיק בין הצדדים, כאשר עילת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 20-03-1460 נתניהו נ' גנסייה ואח'

- 1 התביעה היא בקשר ליחסי העבודה, ואחד הצדדים עובד והצד השני ממונה עליו. לפיכך,
2 בין אם תתקבל טענת הנתבעת לפיה יש בין הצדדים יחסי עובד-מעסיק, ובין אם תתקבל
3 טענת התובעת, וייקבע שאין בינה לבין הנתבעת יחסי עובד-מעסיק, הסמכות לדון בתביעה
4 מסורה לבית הדין האזורי לעבודה, ובלבד שהתובעת הייתה ממונה על הנתבעת, כמשמעות
5 מונח זה בחוק.
- 6 10. המונח "ממונה" אינו מוגדר מפורשות בחוק, אולם את שהחסיר המחוקק השלימה
7 הפסיקה. על פי ההלכה הפסוקה, ממונה הוא:
8 "מי שיש לו או לה יכולת לשלוט בהתנהלות של אנשים במסגרת יחסי עבודה,
9 במובן זה שהם בעלי מרות ביחס לממונה, בין במישרין ובין בעקיפין; וכן מי
10 שהוא או היא בעלי יכולת השפעה וסמכות ניהולית, מקצועית ואישית." (ר' פסק
11 דינה של חברתי, השופטת אזולאי, בת"א (שלום י-ם) 32166-04-20 חנה בן
12 סעדון נ' ציונה שרביט (3.12.2020) והאסמכתאות הרבות שם)
- 13 כיוון שהתובעת שבפני, הייתה בעלת יכולת השפעה וסמכות ניהולית מקצועית ואישית על
14 הנתבעת כעובדת במעון, הרי שהסמכות לדון בתביעתה מסורה לבית הדין האזורי לעבודה.
15 לעניין סמכותו של בית הדין האזורי לעבודה לדון בתביעת רעיית ראש הממשלה כנגד
16 עובדת במעון בגין פרסום לשון הרע ר' גם ס"ע (אזורי חי') 1554-03-12 ליליאן פרץ נ' שרה
17 נתניהו (12.6.12).
- 18 11. מעבר לאמור, וכאמור בס' 24(א)(1) לחוק ביה"ד לעבודה, לבית הדין הסמכות הייחודית
19 לדון בשאלה "בדבר עצם קיום יחסי עבודה". בנסיבות אלה, אף אם ישנה מחלוקת בין
20 הצדדים בדבר קיומם של יחסי עובד-מעסיק, או בשאלה בדבר מעמדה של התובעת כממונה
21 על הנתבעת, לבית הדין האזורי הסמכות הייחודית גם להכרעה במחלוקת זו. כך במיוחד
22 בשים לב לכך שאין חולק שלמרות הכחשת התובעת את דבר קיומם של יחסי עובד-מעסיק,
23 תביעת הנתבעת 1 נגדה מתבררת בבית הדין לעבודה.
- 24 12. לסיכום, מכל הסיבות דלעיל, אני קובעת שהסמכות הייחודית לדון בטענות התובעת
25 לעוולה האזרחית לפי חוק איסור לשון הרע היא לבית הדין האזורי לעבודה.
- 26 **הסמכות לדון בעוולה מכח חוק הגנת הפרטיות**
- 27 13. אין בס' 24(א) לחוק בית הדין לעבודה הוראה הדומה להוראה לעיל, שעניינה
28 בתביעות שעילתן בחוק הגנת הפרטיות. ס' 24(א)(1) לחוק קובע את סמכותו הייחודית
29 הכללית של בית הדין לדון:
30 "בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה, לרבות
31 השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנזיקין
32 [נוסח חדש];"

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 1460-03-20 נתניהו נ' גנסיה ואח'

- 1 כלומר הכלל הוא שעילות תביעה נזיקיות אינן בסמכות בית הדין, למעט אותן עוולות
2 שלגביהן הקנה המחוקק במפורש סמכות לבית הדין לעבודה דוגמת עוולת לשון הרע, כפי
3 שפורט לעיל, עוולה מכח חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 (ר' ס' 22 לחוק זה) וכן עוולה
4 מכח חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (ר' ס' 10 לחוק זה).
- 5 14. ציון מפורש של סמכותו של בית הדין לעבודה לדון בתביעה מכח חוק איסור לשון הרע, כמו
6 גם קיומם של חיקוקים ספציפיים המרחיבים את סמכותו של בית הדין האזורי לעבודה
7 לדון בתביעות בעילות נזיקיות, מחזקים טענה של העדר סמכות עניינית לבית הדין האזורי
8 לעבודה לדון בתביעה בגין עוולה מכוחו של חוק הגנת הפרטיות, אשר אינו כולל הקנייה
9 דומה של סמכות לבית הדין האזורי לעבודה. ואמנם, בפסיקה עקבית לאורך שנים קבעו
10 בתי הדין לעבודה שהם נעדרי סמכות לדון בתביעות מסוג זה. ר' למשל: סע"ש (ת"א)
11 64901-11-18 בר שמע נ' שלומי אדרי, (3.4.19); ס"ע (ת"א) 18054-01-11 טאפירו נ' מועצה
12 אזורית עמק לוד, (13.2.13); תע"א (ת"א) 2193-10 שיפרטו דורון נ' אלשיך הנדסה בע"מ
13 (26.7.12); תע"א (ת"א) 9331-09 רויטל סלם נ' עיצובים גרפיקה ותקשורת שיווקית בע"מ,
14 (5.3.13).
- 15 15. אלא שלאחרונה נשמעים גם קולות הפוכים. ר' לעניין זה בס"ע (אזורי ת"א) 29090-05-12
16 אנה גורליק נ' איליה אנבינדר ואח' (21.4.14), סעש (אזורי נצ') 8762-10-18 אורי פרישמן נ'
17 אורית יוסף (27.8.2020) וכן סע"ש (אזורי ת"א) 20739-08-16 אילנה חננאל נ' מועצה
18 מקומית באר יעקב (16.11.2020). מעבר לנימוקים הנעוצים בשיקולי יעילות, בצורך להימנע
19 מהכרעות סותרות וברצון שלא לפצל את הדיון בין שתי ערכאות, על עיניו הדין הכרוך בכך
20 (ור' והשווה לעניין זה ע"א 3347/16 פלונית נ' פלוני (20.2.18)), הצביעו פסקי דין אלה על
21 סמכותו של בית המשפט לפסוק את אותו הפיצוי ממש כפיצוי על עוגמת הנפש בשל הפרת
22 החובה החוזית לסודיות או מכח עקרונות היסוד של משפט העבודה.
- 23 16. בדומה לפסקי הדין שהובאו לעיל, אף אני סבורה שלבית הדין האזורי לעבודה סמכות לדון
24 בעילה של הפרת הפרטיות, ככל שעילתה ביחסי עבודה. ראשית, קביעה כאמור מעוגנת
25 בלשון חוק ביה"ד לעבודה כפשוטה, אשר הגדירה את סמכות בית הדין האזורי לדון
26 בתביעות בין "עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה", והחריגה ממנה רק
27 תביעות שעילתן בפקודת הנזיקין, מבלי להרחיב את החריג אל כל התביעות בעילה נזיקית
28 באשר הן.
- 29 17. שנית, הקניית סמכות לבית הדין תמנע את הצורך לפצל תביעות בעילות דומות בין שתי
30 ערכאות, ותאפשר איחוד הדיון בכל העילות הנוגעות למערכת יחסים אחת בפני ערכאה
31 אחת. מעבר ליעילות שבדבר, הדבר מונע הכרעות סותרות.
- 32 18. יתר על כן, בניגוד למצב בעבר, עת בתי הדין לעבודה נמנעו מעיסוק בתביעות נזיקין, כיום
33 הרחיב המחוקק את סמכותם, והם נדרשים לפסוק בתביעות נזיקין המאפיינות את סביבת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 1460-03-20 נתניהו נ' גנסייה ואח'

1 העבודה. ההפרדה בין תביעות אלו לבין תביעות בגין הפרת הפרטיות היא הפרדה
2 מלאכותית, אשר קשה למצוא לה טעם ענייני. בנסיבות אלה, דומה שקביעת סמכות לבתי
3 הדין לעבודה תמנע, במקרים רבים, את עינוי הדין ובזבוז המשאבים הכרוך בפיצול דיון
4 מלאכותי בין שתי ערכאות שונות.
5 19. יחד עם זאת, ובשים לב לפסיקה העקבית של בתי הדין לעבודה בעניין זה, ובשים לב לחירות
6 של התובעת לנסח את עילות תביעתה, ולאופן ניסוחן בכתב התביעה, איני סבורה שיש
7 מקום לקבוע שבית משפט זה נעדר סמכות לדון בה.

הליו תלוי ועומד

9 20. כאמור, ביקשתי מהצדדים להתייחס לשאלת עיכוב ההליך בשל הליו תלוי ועומד. הנתבעת
10 התנגדה לעיכוב ההליך, וטענה שעכוב הבירור גורם לה עינוי דין, אף שהיא סבורה ש"הדין
11 בבית הדין לעבודה נוגע לתנאי ההעסקה והעסקה פוגענית. זה חופף לטענה של 'אמת
12 דיברתי' שנטענה כאן" (עמ' 1 ש' 27-28). גם ב"כ התובעת אישר בדיון ש"הכל פה זה דבר
13 אחד". על אף האמור, התנגדה גם התובעת לעיכוב ההליך בשל הליו תלוי ועומד.
14 21. על אף התנגדות הצדדים, אני סבורה שיש לעכב את ההליך שבפני עד להכרעה בטענות
15 הנתבעת במסגרת ההליך המתנהל בפני בית הדין לעבודה. הלכה בעניין זה נפסקה ברע"א
16 2407/14 מורן רוחם נ' אג'נס פרנס פרס בע"מ (14.10.15) :

17 "הכלל צריך להיות שכאשר הוגשו הליכים בשתי הערכאות (ואפילו ההליך בבית
18 הדין לעבודה נפתח לאחר ההליך בבית המשפט האזרחי) תינתן עדיפות לסיום
19 הבירור בבית הדין לעבודה. אם כן, במקרה שמתנהל הליך בבית הדין לעבודה
20 ומוגשת תביעה לבית המשפט האזרחי אשר מבוססת על שאלות דומות, ראוי כי
21 תוגש בקשה לבית המשפט האזרחי להעמיד את ההליך שהוגש לפניו. הוא הדין
22 במקרה שבו התביעה בבית הדין האזורי לעבודה הוגשה שעה שכבר מתנהל הליך
23 בבית המשפט האזרחי. עם זאת, במקרים שבהם כבר התקדם משמעותית הדיון
24 בהליך בבית המשפט האזרחי, עשויה להיות הצדקה לכך שבית המשפט האזרחי
25 יימנע מעיכוב הדיון המתקיים בפניו. שיקולים נוספים שעשויים לסייע בהכרעה
26 האם על בית המשפט להעמיד את ההליך שמתנהל לפניו הם: היקף השאלות
27 המשותפות בשני ההליכים והיחס שלהם לשאלות הפרטניות; חלקו של הדיון
28 בתנאי העבודה בשאלות המשותפות (ככל שהדיון בסוגיה זו רחב יותר ראוי
29 שתתברר קודם התביעה בבית הדין לעבודה); הכרעתה של איזו ערכאה בשאלה
30 שבמחלוקת תהווה מעשה בית-דין ביחס לערכאה האחרת; והאם הליך אחד
31 עשוי לייתר את האחר (ראו והשוו: רע"א 2598/91 וולפסון נ' וולפסון, פ"ד מה (5)
32 816, 817 (1991); עניין חזאן, בפסקה 4; עניין פרפרה, בפסקאות 11-12). אכן,
33 כאשר ענייננו בסוגיה של "הליו תלוי ועומד" וכיבוד הדדי בין ערכאות הכללים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 20-03-1460 נתניהו נ' גנסיה ואח'

1 אינם יכולים להיות מנוסחים במתכונת של "כלל ולא יעבור". אולם במקרה
2 הרגיל, אנו סבורים כאמור שראוי שההליך בבית הדין לעבודה יזכה לבכורה."
3 22. במקרה שבפני, כאמור לעיל, לבית הדין האזורי לעבודה סמכות ייחודית לדון בתביעה בגין
4 עוולת לשון הרע. במסגרת הדיון בעוולה זו, ובמסגרת הדיון בתביעת הנתבעת נגד התובעת,
5 יידרש בית הדין לדון גם בשאלה האם מתקיימים ביניהן יחסי עובד-מעסיק, האם התובעת
6 ממונה על הנתבעת, והאם היא בגדר חליפה של המעסיק. בנוסף, יידרש בית הדין להכריע
7 בשאלת קיומן של ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע. הגנות אלו חופפות במידה רבה
8 להגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, אשר ס' 18 בו העוסק בהגנות מפנה מפורשות
9 לסעיפים 13 ו- 15 לחוק איסור לשון הרע. אם לא די באלה, יידרש בית הדין בראש
10 ובראשונה לקבוע ממצאים עובדתיים הנדרשים להכרעה גם בתביעה שבפני, דהיינו עצם
11 התרחשותם של האירועים להם טענת הנתבעת. הנה כי כן, שני ההליכים מבוססים על
12 שאלות דומות.

13 23. בהליך המתנהל בבית הדין לעבודה כבר ניתן צו להגשת ראיות, בעוד שההליך שבפני טרם
14 החל להתנהל, ולפיכך אין טעם של ממש לחרוג מההלכה לפיה בית הדין לעבודה זכה
15 בבכורה.

16 24. במקרה שבפני, אף שראוי היה שהצדדים יבקשו להעמיד את ההליך, הם מתנגדים לכך.
17 אלא שלמרות התנגדות הצדדים, על בית המשפט מוטלת החובה לאזן בין "האינטרס של
18 בעלי הדין ובין האינטרס הציבורי; לעניין זה, "אינטרס ציבורי" – נגישות הציבור למערכת
19 בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות,
20 מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוטי", כלשונה של ת' 5 לתקנות
21 סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018. איזון כאמור מחייב חסכון בזמן השיפוטי שיידרש לצורך
22 שמיעה כפולה של העדויות אודות האירועים הנתענים על ידי הנתבעת, ומניעת הכרעות
23 סותרות בעניין מערכת היחסים בינה לבין התובעת בתקופת עבודתה במעון.

24 25. בנסיבות אלה, מן הדין להעמיד את הדיון בתביעה שבפני עקב קיומו של ההליך התלוי
25 ועומד.

26 לסיכום

27 26. הסמכות הייחודית לדון בתביעה מכח חוק איסור לשון הרע מסורה לבית הדין האזורי
28 לעבודה. בשל העדר הסמכות לדון בעילה מכח חוק איסור לשון הרע, כתב התביעה בהליך
29 הנוכחי ייראה כמתוקן ומתייחס לסוגיית הגנת הפרטיות בלבד. בנסיבות אלה, ומהטעמים
30 שפורטו לעיל, אני מורה על עיכוב ההליכים בהליך הנוכחי, וזאת עד סיום ההליך המתנהל
31 בין הצדדים בבית הדין האזורי לעבודה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 1460-03-20 נתניהו נ' גנסיה ואח'

27. עם זאת, ניתן לשקול אפשרות של הפסקת התובענה הנוכחית, תוך שניתן יהיה להגיש תביעה ביחס לפגיעה בפרטיות, ככל שיהיה צורך בכך, לבית הדין לעבודה בד בבד עם התביעה מכח חוק איסור לשון הרע או לבית משפט זה לאחר סיום ההליכים בבית הדין לעבודה (ובכפוף לתקופת ההתיישנות).

28. עד ליום 1.12.21 יודיעו הצדדים אם הם מסכימים להפסקת התובענה בלא צו להוצאות.

6

7

8

9

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

מוריה צירקה, שופטת

10
11